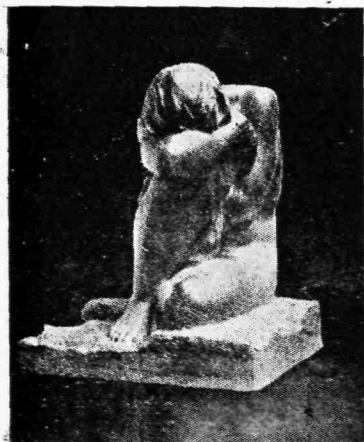


ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΑΥΠΤΙΚΗ



Τὰ δημοσιευμένα ἔργα τοῦ ἐν Παρισίοις δια-
κεκοιμένου γλύπτου κ. Κ. Δημητριάδου ἐξετέ-
θησαν εἰς τὸ περυσινὸν Salon τῶν Παρισίων,
ἡ δεκάδ' ἔκθεσις καθεμένη γυνή, ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ σε-
πτιστής.



Clichés «Nouvelles de Grèce»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

- Παρατήρησες ἓνα πράγμα;
- Τί;
- Ὅτι ἡ ζωγραφικὴ ἄρχισε τελευταίως νὰ καλλιεργῆται μ' ἐξαιρετικὸν ζήλον ἀπὸ τὰς Ἀτ-
θίδας;
- Αὐτὸ εἶνε παλαιὰ ἱστορία. Στὸ Πολυτεχνεῖον λειτουργεῖ τμήμα θηλέων πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ὅλα τὰ σπίτια ἔχουν γεμίσει ἀπὸ το-
πεῖα, θαλασσογραφίαις, ἀνθή, τὰ ὅποια ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς δεσποινίδας τοῦ σπιτιοῦ. Οἱ ζωγράφοι μας δὲν ἤμποροῦν νὰ πουλήσουν οὔτε ἔργον, διότι ὅλοι οἱ τοῖχοι εἶνε πιασμένοι...
- Δὲν θέλω νὰ πῶ αὐτό. Παῦσε τὰ συμπερά-
σματα.
- Ἀλλὰ τί;
- Ἐννοῶ τὴν προσωπογραφίαν.
- Ὑπάρχουν λοιπὸν καὶ γυναῖκες προσωπο-
γράφοι εἰς τὰς Ἀθήνας; Δὲν τὸ ἤξευρα...
- Πλήθος!

* * *

Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔκαμε τὴν ἀνακάλυψιν —εὐ-
ρισκόμεθα αὐτὴν τὴν στιγμὴν μέσα στὸ τράμ—
ἐκύτταξεν ἔμπρὸς του καὶ πίσω του καὶ μοῦ εἶπε:

- Μέτρησε πορτραῖτα!
- Ὀνειρεύεσαι; Δὲν βλέπω τίποτε.
- Πῶς δὲν βλέπεις; Νά! Κύτταξε αὐτὴν τὴν
κυρίαν δίπλα σου, τὴν ἄλλην στὸ μπροστινὸ κά-
θισμα, τὴν δεσποινίδα ποῦ κάθεται ἀπὸ πίσω μας.
- Τῆς βλέπω. Λοιπὸν;
- Λοιπὸν βλέπεις ἰσάριθμα ταμπλώ.
- Δηλαδή;
- Τὴν δεκάδ' ἔκθεσις; Δὲν διακρίνεις λοιπὸν σὲ ὅλα
αὐτὰ τὰ πρόσωπα τὸν χρωστήρα τοῦ ζωγράφου;
Δὲν ἀνακαλύπτεις τὸ σχέδιόν του; Δὲν μαντεύεις
τὴν παλέττα του;
- Τοῦ μεγάλου ζωγράφου δηλαδή, τοῦ Θεοῦ.
- Ἐννόησα. Ὁμιλεῖς ἀλληγορικῶς.
- Καθόλου ἀλληγορικῶς. Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει
βάλει τὸ χέρι του στὰ ἀριστουργήματα αὐτά. Ὁ

Θεὸς ἔδωκε τὸν μουσαμὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν
ἐξωγράφησε. Κύτταξε αὐτὴ τὴ μαύρη γραμμὴ
κάτω ἀπὸ τὰ βλέφαρα, ποῦ δίνει τὸ ἐρωτικὸν λί-
γωμα τῶν ματιῶν. Κύτταξε αὐτὰ τὰ ροζ-πάλ μά-
γουλα. Πρόσεξε ἐκεῖνα τὰ κερασένια χεῖλια. Θαμ-
νώσου ἀπὸ τὰ χιόνια τοῦ γειτονικοῦ σου λαιμοῦ,
τὰ ὅποια θαρρεῖς πῶς προσπαθεῖ νὰ τὰ τήξῃ ὁ
ζηλιάρης ὁ ἥλιος, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώῃ. Εἶδες;

- Εἶδα καὶ παρακαλῶ τὴν Παναγίαν νὰ μοῦ
δίδῃ ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν.
- Ὁ Θεὸς λοιπὸν δὲν ἔχει βάλει καθόλου τὸ
χέρι του, ὅπως σοῦ προεῖπα, στὰ ἀριστουργήματα
αὐτά.
- Ὅστε...δουλεύει πινέλο; τοῦ εἶπα στὸ αὐτί.
- Καὶ χρειγόν! μοῦ εἶπε στὸ δικό μου.
- Μ' αὐτὸ ποῦ μοῦ λὲς εἶνε φοβερόν!
- Καθόλου. Εἶνε καλλιτεχνία, καὶ εἶνε μία ἀ-
πόδειξις ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν πνεῦμα ἐπῆρε ὁρ-
μον στὰς Ἀθήνας.
- Ἐπειδὴ χάσκεις σὰν ἐπαρχιώτης, ἐξηκο-
λούθησε, θὰ σοῦ κάμω ἓνα μικρὸ μαθηματάνι
αἰσθητικῆς. Ὁ Θεὸς ἔδωκε στὸν ἄνθρωπον ἓνα
σῶμα καὶ μιὰ ψυχή. Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ὀφείλει
νὰ τὰ καλλιεργῇ, νὰ τὰ βελτιώῃ καὶ νὰ τὰ ἐξω-
ραΐξῃ καὶ τὰ δύο. Καὶ πρὸ πάντων ἡ γυναῖκες. Ἡ
πρόληψις ὅμως δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ ἐννοήσωμεν
τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν ἀλήθειαν. Ὅταν καλλι-
εργῇ καὶ ἐξωραΐξῃ κανεὶς τὴν ψυχὴν του καὶ τὸ
πνεῦμά του, λέμε ὅτι κάνει λαμπρὰ καὶ τὸν θαυ-
μάζομεν. Ὅταν ἐξωραΐξῃ τὸ σῶμα του, λέμε ὅτι
φτιασιδώνεται. Καὶ ὅμως εἶνε τὸ ἴδιον. Ὁ ἄνθρω-
πος, ὅπως πέφτει ἀπὸ τὸ καλοῦπι τῆς Δημιουργί-
ας, σπανιώτατα εἶνε ἓνα τελειωμένον ἔργον.
Πρέπει νὰ συμπληρωθῇ. Μέχρι τινὸς οἱ ἄνθρωποι
περιωρίζοντο νὰ κόβουν τὰ μαλλιά τους καὶ τὰ
νύχια τους. Ἐπιτα ἄρχισαν νὰ χτενίζουν τὰ
πρῶτα καὶ νὰ γυαλίζουν τὰ δεύτερα. Ἀργότερα
ἐκατάλαβαν ὅτι χρειάζεται λίγο χρῶμα ἐκεῖ ποῦ
λείπει, μιὰ γραμμὴ ἐκεῖ ποῦ τὴν παρέλειψεν ἡ

Φύσις, ένα σοβάτισμα που το εξέχασεν από την βίαν του ο Δημιουργός. Έννοείται, ότι οι πρωτογενείς συνεπλήρωναν πολύ άσχημα και άκαλαίσθητα τον εαυτόν τους. Ή γιαγιά σου π.χ.

— Με συγχωρείς... Ή γιαγιά μου ήτο σεμνή γυναίκα!

— Ότι και να ήτο, δεν είχε καμμίαν ιδέαν ζωγραφικής. Στόν καιρόν της δεν γνώριζαν παρά τόν ιστορικόν σουλιμάν. Σήμερα όμως ή τέχνη προόδευσεν. Σήμερα ένα **μπουνουάρ** είνε και **άτελιέ** μαζή, όπως και εις την κλασικήν αρχαϊότητα.

— Άστειύεσαι!

— Καθόλου. Μέσα σέ όλους τούς αρχαίους γυναικείους τάφους οι αρχαιολόγοι βρίσκουν, μαζή

με τα άλλα κτερίσματα, ένα πλήθος βαζάκια, ή ανάλυσις του περιεχομένου των οποίων απέδειξεν ότι τα βαζάκια αυτά περιείχον Κρέμ-Σιμόν και άλλα ανάλογα κοσμητικά. Ή Ήγησώ είνε βέβαιον, ότι έβαφε τα χείλια της, τα μάγουλά της και τα μάτια της.

— Και τó βρίσκετε όρθόν αυτό;

— Γιατί όχι; Ό Όσκαρ Ουάιλντ είπεν, ότι πρόπαντός πρέπει να είμεθα τεχνητοί. Ό Πιέρ Λοτι έφαρμόζει την θεωρίαν του Ουάιλντ εις τόν εαυτόν του. Κάθε άνθρωπος έχει την υποχρέωσιν να δημιουργή από τόν εαυτόν του ένα άριστοέργημα!

Ό οδηγός έκουδόνισε κ' εδγήκαμεν από την ήλεκτροκίνητον πινακοθήκην.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ARSENE HOUSSAYE

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΟΥ ΙΗ' ΑΙΩΝΟΣ *)

Κατ' εκείνην ακριβώς την εποχήν ο Ταρντίφ, όστις έξηκολούθει έτι κατά σπάνια χρονικά διαστήματα να φαίνεται εις τόν κόσμον, συνήντησε παρά τή ιερωμένω γραμματιστή Le Ragois, τόν όποιον είχε γνωρίση εις τό μέγαρον Bouffler, ότε ήτο γραμματεὺς του στρατάρχου, τόν πάτερ Dequet, διάσημον Ίησουίτην και έφημέριον του ιεροσπουδαστηρίου εν τή προαστείω Σαιν Ζερμέν.

Βλέπων τόν άγιον εκείνον άνθρωπον να τόν περιτριγυρίζη, ο Ταρντίφ ήθέλησε ν' απέλθη, φωτισθείς άγνωσ υπό τινος προαισθήματος.

Άλλ' ο έφημέριος Le Ragois έσπευσε να τόν συστήη προς τόν σεβάσμιον πατέρα.

— Κύριε, του είπεν ο Dequet, έμαθα παρά του φίλου μου ότι έχετε μίαν τών σπανιοτέρων πινακοθηκών του κόσμου. Δεν θα μου κάμητε την χάριν να μου επιτρέψητε να την επισκεφθώ; Αί εικόνες είναι ή μόνη απόλαυσις, αν και όλίγον άμαρτωλή, που επιτρέπω εις τόν εαυτόν μου.

Ό Ταρντίφ άπεστρέφετο τās επισκέψεις και άπηχάνετο τούς Ίησουίτας. Έν τούτοις δεν έτόλμησε ν' άρνηθίη, και μετά δύο ήμέρας έδέχετο τόν πάτερ Dequet, συνοδευόμενον και από τόν άββάν Le Ragois. Περιήλθον την πινακοθήκην και ο πάτερ Dequet έπήνεσε τās Μαγδαληνάς, όπως και τās παρθένους, τās Βαρχίδας με θερμόν ένθουσιασμόν, όστις έμέθυσε τόν άφελή έρασιτέχνην. «Ή αλήθεια είνε ότι δεν έχω και μεγάλην ήπόληψιν, πάτερ Dequet, εις τούς Ίησουίτας, διότι νομίζω ότι ή ήθικη των δεν στηρίζεται επί του Εδωγγελίου. Έρμηνεύετε τās ιεράς Γραφάς πολύ διαφορετικά παρ' ότι, έγώ. Άγαπάτε τās εικόνας και έπομένως θα εύρίσκετε την θύραν μου πάντοτε άνοικτήν».

Ό σεβάσμιος πατήρ επανήρχετο συχνά να ριφθί εις έκστασιν πρό των εικόνων του Ταρντίφ, μεθ' ού συν τή χρόνω συνεδέθη φιλικώτατα. Οι άλλοι φίλοι του, οι παλαιοί, οι ειλικρινείς, εκείνοι ότινες έπινον τόν οίνον του και του ώμίλουν διά τα **καλά χρόνια**, περιέπαιζον την άφοσίωσίν του προς τόν πάτερ Dequet.

*) Σημεία.

Του έπρομάντευον δε ότι θα καταντήση μοναχός του τάγματος τών Ίησουιτών. Έγέλα και ο ίδιος και άφόβως ήτένιζε τό πεπρωμένο του.

Έξ άλλου, ο πάτερ Dequet δεν έχανε τόν καιρόν του. Παρίστα εις τόν Ταρντίφ τούς κινδύνους, ότινες άπειλοῦσι τούς ζώντας μόνους, όταν κατέχουσιν εικόνας διδασκάλων και εικόνας άξίας. Του ήμμήνογε έπιτηδείως, άλλ' έπαγωγώς, την θύραν του ιεροσπουδαστηρίου του Σαιν-Ζερμαίν :

— Δεν θα μεταβάλλετε τās συνθηείας σας, θα ζητάως ειδωλολάτρης όπως και τώρα. Έάν άσθενήσετε, δεν θα σās περιποιηθί ξένος, διότι θ' άγρυπνώμεν όλοι μας εις την κλίνην σας, καθ' όσον ήμείς είμεθα άδελφοί των πασχόντων. Δεν θα φοβήσθε την λεηλασίαν, διότι ως γνωρίζετε μίαν εικόνα την άρπάζουν τόσον εύκολα, όσον και εν βιβλίον. Θα σās έτοιμάσωμεν ένα μεγάλον κοιτώνα, όπου θ' άναρτήσθε και τās εκατόν μίαν εικόνας σας.

— Έκατόν μίαν; Όστε τās έμετρήσατε; ήρώτησε πονηρώς ο Ταρντίφ.

— Διόλου, έτραύλισεν ο Ίησουίτης. Σείς μου τό είπατε.

Ηνώησεν ότι ένεθαρρύνθη πολύ ή τοϋλάχιστον ότι δεν εξέλεξε κατάλληλον στιγμήν. Έσπευσε λοιπόν να όπισθοχωρήση διά να μη χάση τελείως την μάχην.

— Ή φίλία μου με τυφλώνει, έξηκολούθησε μελαγχολικώς. Ή έπιθυμία μου είναι να ζήσετε όσον τό δυνατόν πλειότερον χρόνον ήσυχως, φίλε μου, με τās προσφιλείς εικόνας σας. Έμπιστεύεσθε πολύ, πιστεύσατέ με, τούς γείτονάς σας. Αϋτή, φέρ' είπειν, ή όστρακοπόλις ή όποία έρχεται όποτε θέλει, και ή όποία εισέρχεται και έξέρχεται άνευθύνως, τίς οίδε τί σās έπιφυλάσσει; Θα με πιστεύσητε, φίλε μου, ότι την συνήντησα τρίς ή τετράκις εις τόν έμπορον εικόνων της Notre Dame;

Ό Ταρντίφ άνεπήδησεν ως πληγωθείσα δορκάς· τό κτύπημα ήτο καιρίον.

— Τόν Ζερσαίν! έκραύγασεν, εκείνον τόν παλινάνθρωπον που δεν μ' άφησε ν' άγοράσω την ώραιότεραν εικόνα του Βατώ: **Την πολιορκουμένην Κυνθρίαν**